

ספר
עצתו
אמונה

מכתבי חיזוק, אמונה, ועצות
מעשיות לחיים,
תרגמו ממכתבים שנכתבו על
ידי ראש ישיבת תפארת התורה
ברסלב

תשפ"ג

היכל הקודש ברסלב

ירושלים

רח' רבי נחמן מברסלב 15
054-845-6150

בני ברק

רח' ירושלים 2
052-760-5715

טבריה

רח' משה שפירא 2
050-411-6421

בית שמש

רח' ריב"ל 6
050-419-9751

ברכפלד

רח' רשבי 19
052-715-6479

יבנאל

רח' המייסדים
052-716-3184

צפת

רח' צהל 1
050-412-6101

קרית ברסלב

ליבערטי - ניו יארק

האשקי

181 Huschke Road,
Liberty NY 12747

אשר בנהל

78 Denman Rd,
Liberty, NY 12754

עצתו אמונה

187 Twin Bridge Rd,
Liberty, NY 12754,

פעולת הצדיק

2-198 Steiglitz Rd,
Liberty, NY 12754,

מקור השמחה

67-1 Marx St,
Liberty, NY 12754,

ירושלים

21-1 Jerusalem St,
Liberty, NY 12754,

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

בארא פארק

4801 11th Ave
Brooklyn NY 11219
718.384.1652

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

בלומינגטאון

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

מאנסי

32 Dolson Road
Mansey NY 10952
347.733.7551

לונדון

23A St Andrew's Grove
447388582855

עריכה - המהר"ר הריב"א לאור ע"י

מכון עצתו אמונה

maebreslev@gmail.com

www.BreslevCenter.com

לשמיעת השיעורים הנפלאים
של ראש הישיבה שליט"א
חייגו:

קוץ ברסלב
079-704-0066

היוזק פאר אידישע שטוב
079-704-0069

דפוס ע"י

קרן הרפסה היכל הקודש

2623 State Route 52

Liberty, NY 12754

718.387.2691

איש אמונות

- א. זה עקר המלחמה, לא להתיאש.....
- ב. קטע לקוטי מוהר"ן והתפלה של רבי נתן, על ל"ג בעומר.....
- ז. אם אשתך בוכה, תחזק אותה ותקשיב לה.....
- ח. מי שלומד זוהר, רואה עד כמה הקדוש ברוך הוא אוהב אותנו.....
- ח. שהמדינה תמשיך לכהן ולדלוק כל השנה.....
- ט. תמיד אפשר לתקן הכל.....
- י. השמחה העצומה ל"ג בעומר במירון.....
- יא. לא להכנס למתח ועצבות של בלבלולים.....
- יא. תקבל על עצמך לאכול בכל שבת שלוש סעודות ותעשה את הסעודות בשמחה.....
- יב. תפעל בכל יום עבור הפצה.....
- יג. זקוקים לרחמי שמים להיות בהתחדשות אצל רבנו.....
- טז. אי אפשר לתאר מה זה לחזק אפילו יהודי אחד.....
- זי. הבית שלכם יהפך לגן עדן.....
- זי. הבקור בארץ ישראל ל"ג בעומר תשפ"ג.....

איש אמונות

זה עקר המלחמה, לא להתיאש

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת בהר בחוקותי, ט"ז אייר, ל"א בעומר, שנת ה'תשפ"ג
לפרט קטן, מירון

לכבוד אהובי ... גרו יאיר ברסלב, ליבערטי

תתחזק בכל כוחותיך, אל תתיאש, ואם נפלת - תתרומם, כי זה עקר
המלחמה, לא להתיאש. ואם נפלו - צריכים להתרומם, סטירה לי - סטירה לך,
העקר הוא מי נותן את הסטירה האחרונה.

תהיה חזק בתפלה והתבודדות, תגיד להשם יתברך עד כמה אתה רוצה
להיות טוב, ותספר לו כמה קשה לך, איך היצר הרע מגיע אליך כל יום בדרךכים
חדשות להפיל אותך, ותבקש ממנו שתוכל להתגבר עליו.

תאמר ח"י פרקים משניות וכמו כן תלמד בכל יום תקוני זוהר, שני
הלמודים האלו רוחצים ומטהרים את הנשמה.

אני עכשו במירון, אתפלל עבורך לזרע של קימא.

...

קטע לקויטי מוהר"ן והתפלה של רבי נתן, על ל"ג בעמר

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בהר בחקותי, י"ז איר, ל"ב לעמר, שנת ה'תשפ"ג,
אתרא קדישא מירון
לכבוד ... נרו יאיר

היום בלילה ל"ג בעמר הוא יום גדול מאד, יום שאפשר לפעל בו ישועות,
אפלו אלו שלא נמצאים במירון - גם יכולים לפעל ישועות, אפשר לקשר את
עצמנו לרבי שמעון בר יוחאי מהמקום שבו נמצאים.
כדאי שתלמד את הקטע הראשון בלקויטי מוהר"ן, "לכו חזו", ותאמר את
התפלה של רבי נתן; לפעל ולבקש מהשם יתברך ורבי שמעון כל טוב.
תורה לכו חזו:

לכו חזו מפעלות ה', התגלות נפלא מסוד גדלת התנא האלקי רבי שמעון בן
יוחאי ז"ל, רבנו ז"ל אומר: רבי שמעון בן יוחאי הבטיח, שלא תשתכח תורה
מישראל על ידו, פמוכא בדברי רבותינו זכרונם לברכה (שבת קלח:): 'כשנכנסו
רבותינו לפרם ביבנה, אמרו: עתידה תורה שתשתכח מישראל'; חכמינו ראו את
הנסיגות הקשים והמרים שיהיו בגלות לפני ביאת המשיח, יהיה כל כף מר, עד
שהתורה תשתכח מאתנו; היה שם גם התנא רבי שמעון בר יוחאי, ואמר רבי
שמעון בן יוחאי: 'שלא תשתכח, שנאמר (דברים לא, כא): 'כי לא תשכח מפי זרעו';
פסוק זה כתוב בנבואה של משה רבינו שנבא מה יהיה בסוף הגלות, הפסוק
אומר שם: 'יהיה פי תמצאן אתו רעות רבות וצרות, וענתה השירה הזאת לפניו
לעד כי לא תשכח מפי זרעו' - כאשר יהיו לעם ישראל צרות רבות ומרות, אני
מבטיח שלא תשתכח התורה מעם ישראל, כי אז יפתחו השמים, והקדוש ברוך
הוא יגלה את סודות התורה על ידי הצדיקים מבחרי הדור, שישבירו את דבריו
של זרעו של יוחאי, (פלומר את ספר הזוהר של רבי שמעון) ומי שילמד אותם -
יזכה לצאת מהגלות שלו, הוא יתחיל להרגיש את השם יתברך. כמו שכתוב (זוהר
נשא דף קכד:): 'בהאי חבורא דאיהו ספר הזוהר פקון בה מן גלותא' על ידי ספר
הזוהר יצאו עם ישראל מהגלות.

ועתה, בוא וראה, והבן נפלאות נסתרות של תורתנו הקדושה, כי על בן סמוך

רבי שמעון בן יוחאי עצמו על זה הפסוק כי לא תשכח מפי זרעו, התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי הביא ראיה שלא תשתכח התורה, מהפסוק 'כי לא תשכח מפי זרעו', כי באמת בזה הפסוק בעצמו מרמז ונסתר סוד הזה, שעל ידי זרעו של יוחאי, שהוא רשב"י, על ידו לא תשתכח התורה מישראל, בפסוק הזה מסתתר הסוד שעל ידי זרעו של יוחאי - התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי, על ידו לא תהיה שכחת התורה, כי סופי תבות של זה הפסוק כי 'לא תשכח' מפי זרעו הם אותיות יוחאי, וזה שמרמז ומגלה הפסוק, 'כי לא תשכח מפי זרעו', 'מפי זרעו דיקא', התורה לא תשתכח על ידי זרעו של יוחאי, רבי שמעון בר יוחאי. הינו 'מפי זרעו' של זה בעצמו שהוא מרמז ונסתר בזה הפסוק, שהוא התנא יוחאי, כי על ידי זרעו של יוחאי שמרמז בזה הפסוק בסופי תבות כנ"ל, שהוא רשב"י, על ידו לא תשכח התורה, כי 'בזהר דא יפקון מן גלותא' כנ"ל, על ידי רבי שמעון בר יוחאי שגלה לנו בזהר הקודש 'כי בזהר דא יפקון מן גלותא' שעל ידי הזוהר יצאו מהגלות - על ידו התורה לא תשכח.

הצדיק רבי נתן היה על העגלה עם רבנו בנסיעה מפרסלב לאומן בשעה שרבנו גלה את הענין הזה, אומר רבי נתן לרבנו: "רבי שמעון בר יוחאי בודאי נהנה מהדבורים הנפלאים", אומר רבנו: "כן, בודאי", ורבנו ממשיך ואומר:

ודע שסוד רבי שמעון בעצמו הוא מרמז בפסוק אחר, כי דע, כי התנא הקדוש רבי שמעון הוא בחינת (דניאל ד, י): 'עיר וקדיש מן שמיא נחית', ראשי תבות שמעון.

התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי הוא האור הגדול והקדוש שירד משמים, זה ראשי תיבות שמעון.

בכתב יד יש הוספה של כמה מילים:

ועכשו יש נחל נובע מקור חכמה, שאפלו העיר וקדיש מן שמיא, גם בן צריך לקבל משם.

לאנשים קטנים כמונו שנבין מעט מהי גלות; השכחה מהקדוש ברוך הוא - זו הגלות. כשלומדום זוהר רואים מה קורה למעלה בשמים; שהקדוש ברוך הוא

אוהב את מי שלומד תורה, מה קורה כש'לומדים תורה, כש'מקיימים מצוות. על ידי לימוד זוהר יוצאים מהגלות, מתגלה בחשך הכי גדול - הקדוש ברוך הוא. אבל פדי להחזיר את זה בנו - אנשים פשוטים - צריכים את רבנו, את הנ'חל נובע מ'קור ח'כמה; שגם לנו אנשים קטנים תהיה שייכות עם הזוהר, עם כל הדברים הגדולים האלו.

לקוטי תפלות חלק ב', סימן מז:

רבי שמעון בן יוחאי עיר וקדיש מן שמיא נחית, בוצינא קדישא, בוצינא עלאה, בוצינא רבא, בוצינא יקירא, אתם הבטחתם לישראל שלא תשתפח התורה מישראל על ידכם, כי בזהר דא יפקון מן גלותא, ואפלו בתקף ההסתרה שבתוך הסתרה בעקבות משיחא באחרית הימים האלה, הבטחתם שאף על פי כן לא תשכח התורה מפי זרענו, כמו שכתוב. "ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל אשר עשה, וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו".

והנה עתה הגיעו הימים אשר אין לנו בהם חפץ, כי ארף עלינו הגלות ומשך עלינו השעבוד, ובכל יום אנו הולכים ודלים, ומטה ידינו מאד "כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב" כי נשארנו כיתומים ואין אב, ואין מי יעמוד בעדנו. והנה בתקף סוף הגלות המר הזה, וכבר התחיל להתנוצץ התנוצצות משיח מימי האלהי האר"י זכר צדיק לברכה, ועמך בית ישראל משתוקקים ומתגעגעים מאד להשם יתברך, והכל חפצים ליראה את שמך בהשתוקקות נמרץ ונפלא אשר לא היתה כזאת מימי קדם, "הקיצותי ועודי עמך", באתי עד קץ כל הדורות ועודי עמך, עדין אנו אחוזים בך, ומשתוקקים לעבודתך בכלות הנפש. אבל אף על פי כן, גם גדל רחוקנו ממך בעתים הללו הוא גם כן בלי שעור, כי טבענו ביון מצולה ואין מעמד, באנו במעמקי מים ושבלת שטפתנו, וראה את עמך ישראל מרודים מאד, אשר אי אפשר לבאר ולספר גדל התגרות הבעל דבר אשר התגרה בנו מאד, עד אשר הפיל אותנו מאד.

והנה אנכי בעניי מי אנכי לספר צרות ישראל, רק אתם לבד ידעתם את כל המעמד ומצב של ישראל באחרית הימים האלה. אך באתי לספר ולצעק עלי ועל נפשי, על עצם רחוקי מהשם יתברך, ועצם פגמי ועוונותי הרבים ופשעי

העצומים, ו"על אלה אני בוכיה עיני עיני יורדה מים", כי אני יודע שום דרך איך להחזיר לי הפח דקדושה, ואיך לזכות לתשובה שלמה, ובאיזה דרך אתחיל לעזוב דרכי הרע ומחשבותי המגנות, ואיך ובמה אזכה לתקן קלקולים ופגמים כאלה. "לא ידעתי נפשי, אנה אני בא", אנה אוליך את חרפתי העצומה, אנה אברח, אנה אטמן מפני בשתי וכלמתי, ואמר להרים פסונו ולגבעות נפלו עלי, אוי מה היה לי, אוי מה היה לי, "על כן אמרתי שְׁעוּ מִנִּי אֲמַרר בַּכִּי", אולי יחוס אולי ירחם, כי אין מעצור לה' להושיע גם אותי בעת הזאת, כי הרבה רוח והצלח לפניו, כמו שכתוב: "הן כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה, ומי יאמר לך מה תעשה", על כן באתי פעני בפתח, רש דל ואביון, נגוע ומענה, מבלבל ומטרף עני וכואב, לצעק ולזעוק לפני הדרת קדשתכם.

רבי רבי רבי, "אבי אבי רכב ישראל ופרשיו", נהירו דבוצינא דאורייתא, "עורה למה תישן", איך תוכלו לסבול צרות ישראל, קומו והתעוררו עם כל הצדיקי אמת להסתפל ולראות במרירות צרות נפשנו, "הקיצו ורננו שוכני עפר", קומו ישיני מכפל לסעדינו, צדיקי יסודי עולם, קומו בעזרתנו בעת צרה הזאת, חוסו וחמלו על כל עדת בני ישראל, ובתוכם עלי החוטא והפגום המלא חטאים מכף רגל ועד ראש. אתם ידעתם את כל התלאה אשר מצאתנו מיום גלות הארץ עד הנה, כל מה שעבר על כלל ישראל בכלליות, ובפרטיות מה שעבר על כל אחד ואחד ובפרט מה שעבר עלי מיום שנאצלו ונבראו ונוצרו ונעשו נשמתי ורוחי ונפשי וגופי, כל מה שעבר עלי בכל גלגול וגלגול, ובפרט מה שעבר עלי בגוף הזה, כל מה שעברתי מעודי עד היום הזה, מה שאני זוכר עדין ומה שנשפח ממני, היספיקו כל אילי נביות לבאר ולספר אפס קצה מהפגמים שפגמתי ביום אחד פני מה שנוגעים הפגמים במקום שנוגעים פני שרש נשמתי, ומכל שכן וכל שכן מה שפגמתי בכל הימים שעברו עלי מיום היותי עד היום הזה, מי יוכל לספר, מי יוכל לשער, מה אדבר מה אתאונן, מה אומר מה אדבר ומה אצטדק.

רבנו של עולם, תן בלב הצדיק הקדוש והנורא הזה (אם יזכה להיות בארץ ישראל על קבר רשב"י יאמר: השוכן פה) ובלב כל הצדיקים האמתיים, לבל יסתירו פניהם ממני,

ויעמדו בעדי למליצי ישר, להפוך בזכותי ולבקש ולמצא בי נקודות טובות, ומליצו טוב בעדי שתקרבני אליך ברחמים, ותתן בי לב חדש ורוח חדשה תתן בקרבי, שאזכה להתעורר מעתה באמת לשוב אליך באמת ובלב שלם, אי שמים הפגינו בעדי, כל בעלי רחמים וחמלה חמלו עלי, כל שוכני עפר העתירו בעד מטבע ביון מצולה ואין מעמד כמוני.

רבי, רבי שמעון בן יוחאי, זכרו זאת ותשימו על לב, שזכינו בדורות הללו לשמע נפלאות נוראות גדלתכם איך מרמז בתורה שעל ידכם לא תשכח התורה, פי הפסוק שהבאתם ראיה ממנו, שהוא פי' לא' תשכח' מפי' זרעו' הוא סופי תבות יוחאי, ושמכם הקדוש בעצמו מרמז בפסוק "עיר וקדיש מין שמיא נחית", אשר אתם לכד יודעים סוד דברים האלה, אתם לכד יודעים גדלת ההבטחה שהבטחתם לישראל שהתורה לא תשכח מישראל על ידכם, ואיך משה רבנו עליו השלום נבא על זה בתורתו הקדושה מקדם. על בן באתי להזכיר, נא רבותי הקדושים, חמלו עלי ואל תסתכלו על כל הרע שעשיתי מעודי עד היום הזה, במחשבה דבור ומעשה, אשר המריתי אמרי אל ועצת עליון נאצתי. אל תביטו במעשי הרעים, ואל תעשו עמי פחטאי, ואל אקוץ בעיניכם, על אשר זה כמה אשר מעוררים אותי באלפים ורכבות רמזים והתעוררות, ובכמה מיני עצות נכונות בכל יום ובכל עת, להתקרב להשם יתברך, ואני בעצם קשיות ערפי קלקלתי ופגמתי בכל זה, ולא הטייתי אזני ולבי לכל זה. חוסו עלי ואל תשיתו לב לכל זה, ואל יחר אפכם בי חלילה, רק תחשבו מחשבות עוד מעתה לבל אהיה נדחה מהשם יתברך ומכם חלילה, פי עדין אין מעצור לה' להושיע גם בעת הזאת, פי אין לי שום כח עתה אלא בפי לבד, וגם זה מאתו יתברך אשר לא עזב חסדו ואמתו מעמי, ונתן כח ליעף כמוני, לדבר עתה מעט דברים האלה, ועל זה תמכתי יתדותי, שתרחמו עלי ותעשו את אשר אזכה לשוב באמת להשם יתברך, (ולבא לארץ ישראל מהרה בשלום, ולדבר כל זה ויותר מזה שם על ציון שלכם הקדוש), וה' הטוב ברחמיו ישמע תפלתכם ויעזר ויגן ויושיע אותי ואת כל ישראל למענכם, ויחזירני בתשובה שלמה לפניו מהרה, ויאחזני ולא ירפני, ואל יעזבני ואל יטשני בשום אפן, עד שאזכה לשוב אליו באמת, ולהיות כרצונו הטוב מעתה ועד

עולם, ולתקן בחי את כל אשר פגמתי, בכח וזכות הצדיקים אמתיים, אשר עליהם לבד אני נשען לסדר דברי אלה לפנייהם ולפני השם יתברך בעל הרחמים יודע תעלומות. "ה' יגמר בעדי, ה' חסדך לעולם מעשי ידיך אל תרף, הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך, בי יכתירו צדיקים כי תגמל עלי".
השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

אם אשתך בוכה, תחזק אותה ותקשיב לה

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בהר בחקותי, י"ז איר, ל"ב לעמר, שנת ה'תשפ"ג,
אתרא קדישא מירון
לקבוד יקירי ... גרו יאיר

כמה שאומר לך - אני לא אומר לך מספיק. דע לך, קבלת מתנה מהשם יתברך, אשה יקרה, אשת חיל; תשמר על כבודה ותשמח אותה.
אם היא לא שמחה, היא מתחילה לבכות - אל תגיד: "עוד פעם את בוכה...?! " "עכשו את הולכת לבכות כל הלילה...?" תתנהג בשכל ותבין שפאשר האשה בוכה - היא רוצה כמה מלים טובות, היא רוצה שתחזק אותה, שתקשיב לה.

אני כותב לך את המכתב ממירון בערב ל"ג בעמר, באמצע ההכנות ל"ג בעמר. אני רוצה שיהיה שלום אצלך, רק כשיש שלום בית - אפשר להיות שמור, אפשר להיות טהור. פדאי לותר על הכל - העקר שיהיה שלום בבית.
לקבוד ל"ג בעמר תקבל על עצמך אף פעם לא לפגוע באשה וחס ושלום לא לגרם לה לבכות.
אני מתפלל עבורך.

...

מי שלומד זוהר, רואה עד כמה הקדוש ברוך הוא אוהב אותנו

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בהר בחקותי, י"ז איר, ל"ב לעמר, שנת ה'תשפ"ג,
מירון

לכבוד יקירי ... גרו יאיר

היום בלילה ל"ג בעמר זהו יום גדול מאד, אפשר לפעל ישועות; בכל מקום שנמצאים - יכולים לפעל ישועות. נסעתי למירון, עוד מעט הולכים להדליק את המדורה לכבוד התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי; לך גם אתה להדליקה לשמח עם היום הגדול.

תקבע לך שעור בספר הזוהר. מי שלומד זוהר, הוא אומר את המלים של הזוהר, אפלו בלי הבנה - מתחיל לראות את האהבה שיש להקדוש ברוך הוא אלינו וכמה חשובה כל מצוה בשמים, ומתחילים להתגעגע להשם יתברך. כמו כן תקבע לך שעור בתקוני זוהר, זה רוחץ את הנשמה. גם לבן שלך תקנה ספר תקונים ותרגיל אותו באמירת תקונים.

אתמול למדתי תקון ע' כמה שעות עם כמה חברים תלמידי היכל הקדש למעלה בציון אצל רבי אלעזר בן רבי שמעון. גם בני בחור הבר מצוה נחמן נתן - התחיל שעור בתקונים.

...

שהמדורה תמשיך לבער ולדלוק כל השנה

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת בהר בחקותי, י"ח איר, ל"ג לעמר, שנת ה'תשפ"ג,
אתרא קדישא מירון

לכבוד יקירי ...

המדורה דולקת ובווערת, אי אפשר לתאר את השמחה פאן במירון. אכל צריכים לראות שהאש לא תכבה, שהיא תמשיך לבער ולדלוק כל השנה, צריכים להתנהג כמו שהתנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי מלמד אותנו; בעקר הנשים צריכות להתלבש בעדינות ולהוריד את שער הראש, לעשות מה שרבי שמעון בר

יוחאי גלה לנו, את גודל המעלה של נשות ישראל שמתנהגות בעדינות, שמורידות את שער הראש אחרי החתונה; שזוכים לדורות כשרים, זוכים להשראת השכינה בבית, מגרשים את הלא טוב, מקבלים פרנסה.

בימינו צריכים לבקש על זה הרבה, שהבית יהיה בית נאמן, טהור ויפה. חיבים שפע של תפילות; האשה בשעת הדלקת הנרות, והבעל בפתיחת הארון. צריכים לבקש על זה כל יום, אי אפשר להזכר פשוט ילדים בוגרים, צריכים לבקש אפלו מי שעדיין לא התחתן: "רבונו של עולם, תן לי ילדים קדושים, ילדים שילכו בדרך הצדיקים הקדושים, בנות וכלות שישתפרו ויכסו את הראש כפי שהצדיקים למדו אותנו". כן המדורה תבער כל השנה, השמחה תתגבר יותר ויותר.

...

תמיד אפשר לתקן הכל

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת בהר בחקוטי, י"ח איר, ל"ג לעמר, שנת ה'תשפ"ג,

אתרא קדישא מירון

לקבוד יקירי ... גרו יאיר

אני נמצא במירון, השמחה כאן היא עד אין סוף. היום בבקר למדתי עם כמה חברים תלמידי היכל הקדוש - תקונים, מההקדמה השנייה עד תקון טו. למדנו תקון יד שם רבי שמעון בר יוחאי מגלה את גדל מעלת התשובה. כדאי שתראה בעצמך את המלים שרבי שמעון בר יוחאי מגלה (דף ל:): "ועם כל דא, אם חזר בתשובה", עם כל זאת, אם אדם חוזר בתשובה, "עליה אתמר", עליו נאמר זה שכתוב (ישעיהו ה'): "ושב ורפא לו", שהקדוש ברוך הוא מוחל לו ומחזיר לו הכל, "ויהיב ליה בת זוגיה", הוא מקבל את השדוף שלו, הוא זוכה לשלום בית.

כמה שורות לפני כן מדבר שאם פוגמים בבריית, עוברים על נשג"ז - אזי מאבדים הכל, ואפלו על זה אפשר לחזר בתשובה. באמת זה בכלל לא חדוש,

אחרי שרַבְנוּנוּ י"ל אומר (שיחות הר"ן, סימן עא): "על הכל מועיל תשובה, ואמר, שבזה המאמר זוהר אין שום אדם מבין הפשט".

אשרינו מה טוב חלקינו שיש לנו צדיקים שמרחמים עלינו, ומראים לנו את הרחמנות של הקדוש ברוך הוא; שלא נאבד, שנוכל לתקן הכל.

...

השמחה העצומה ל"ג בעומר במירון

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת בהר בחקוטי, י"ח איר, ל"ג בעומר, שנת ה'תשפ"ג,

אתרא קדישא מירון

לכבוד ... נרו יאיר

מי שטעם רק פעם אחת להיות בל"ג בעומר במירון - הוא לא יכול לוותר על זה, הוא כבר חוזר בכל שנה. מרגישים כזו שמחה; מי שלא ראה שמחה זו, לא ראה שמחה מימיו, זו שמחה כל כך גדולה, כל החר בוער בקדשה עצומה; אשרי מי שזוכה לבוא לשמח בהלולא קדישא.

גם מי שלא נמצא במירון יכול לקשר עצמו אל התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי על ידי למוד ספר הזוהר הקדוש.

העקר עלינו לקחת אתנו - לחיות עם הסודות שרבי שמעון בר יוחאי מגלה; האהבה שהקדוש ברוך הוא אוהב כל יהודי וכמה גדולות ויקרות של המצוות שאנחנו עושים.

זכיתי היום לעשות חלאקה לנכדי הבכור, היילד נחמן נתן בן הרב שלמה. פאן במירון המנהג הוא, שאלו שעורכים חלאקה בל"ג בעומר - לבושים בכגדי שבת, הן האבא והסבים.

לך למקוה לפני שאפה לומד זוהר הקדוש. תאמר את המלים בלי הבנה, אמירת המלים בעצמה מקדשת ומטהרת את האדם.

...

לא להפגס למתח ועצבות של בלבולים

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת בהר בחקוטי, י"ח איר, ל"ג לעמר, שנת ה'תשפ"ג,
אתרא קדישא מירון
לכבוד יקירי ... גרו יאיר

תזרה מהמתח שמגיע בימים הקדושים, כגון בל"ג בעמר, פורים וכדומה,
של "לנצל את היום". מצד אחד צריכים להתחדש בימים הקדושים ולבקש
מהשם יתברך שנוזקה להתקרב אליו, אבל מצד שני אסור שזה יהפוך למתח
ועצבות של בלבולים, של להלחם במח עם מחשבות 'כבר נצלת את היום?'
'כבר התפללתי מספיק?' וכדומה לזה.

אני כותב לך את זה במירון כי אני רואה שאנשים נכנסים למתח ועצבים אם
הם כבר עשו מספיק. אנשים שומעים דבור, כגון 'בוכים בציון, לרקד בחצר',
'בפנים יום כפורים, בחוץ שמחת תורה'; במקום לשמח ולבקש ולפעל - נכנסים
למתח אם כבר בכו מספיק, אם כבר חגגו 'שמחת תורה' מספיק.

השמחה כאן היא עד אין לשער, ועם הלמודים של רבנו - אזי טוב מאד,
אפשר להדבק להשם יתברך על ידי שלוחשים תפלות בכל מקום שנמצאים.

...

תקבל על עצמך לאכול בכל שבת שלוש סעודות ותעשה את הסעודות

בשמחה

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת בהר בחקוטי, י"ח איר, ל"ג לעמר, שנת ה'תשפ"ג,
אתרא קדישא מירון
לכבוד ... גרו יאיר

היום ל"ג בעמר הוא יום גדול מאד, אני במירון; השמחה כאן היא עד לב
השמים, מרגישים כאן דברים שלא מרגישים סתם כף.

העקר אנחנו צריכים להוציא מהיום הזה לעבדא ולמעשה, תקבל על עצמך
לאכל שלוש סעודות בשבת. אפלו שזה קשה לך - תמסר את נפשך לטל ידים

לְשֹׁשׁ סְעוּדוֹת בַּשָּׁבֶת. כִּי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי אָמַר מִמֶּשׁ קוֹדֵם לְפָנַי הִסְתַּלְקוּתוֹ (אדרא זוטא, רפח:) : "אמר רבי שמעון, אסהדנא עלי לכול אלין דהכא", אני מעיד עלי בפני כל הצדיקים שנמצאים אתי כאן באדרא, "דהא מן יומאי לא בטילנא אלין ג' סעודתי", שאף פעם לא בטלתי שלוש סעודות בשבת, "דמאן דזכי בהו", מי שזוכה לאכל שלוש סעודות בשבת, "זכי למהימנותא שלימתא", זוכה לאמונה טהורה וברורה; אנו רואים שרבי שמעון בר יוחאי התפאר ביום הסתלקותו עם הדבר הזה, כי אכילת סעודות שבת היא גדולה מאד.

תקבל על עצמך (מה פרוש 'תקבל על עצמך?' תבקש מהשם יתברך) שתאכל בכל שבת שלוש סעודות ותעשה את הסעודות בשמחה, עם אשתך והילדים - כך תשאר עם דורות כשרים.

מחר אני נוסע הבייתה; אני מקווה שאתה מתגעגע, כי כל זמן שמתגעגעים - זה טוב מאד.

...

תפעל בכל יום עבור הפצה

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בהר בחקותי, י"ט אייר, ל"ד לעומר, שנת ה'תשפ"ג לכבוד ...

לך להפצה, אל תנוח ואל תשקט, תרחם על אחרים. בעקר על בחורים ואברכים שמטפסים על קיר חלק, הם לא יודעים מה רוצים מהם.

תן להם מהמאכלים של רבנו, תן להם לטעם מהתורה של רבנו; לרבנו ז"ל יש כזה חזיון, כזה שכל לכול אחד, הן לדרי מעלה והן לדרי מטה, לאלו שנמצאים למעלה הוא מראה 'יש הרבה יותר גבוה', ולאילו שנמצאים למטה הוא מראה 'הקדוש ברוך הוא אתך, עמך, ואצלך; אתה רק צריך לפתח את הפה, לדבר ולשוחח עם השם יתברך'.

מאד אבקש ממך שתפעל בכל יום עבור הפצה, שלא יעבר יום בלי לפעל עבור נשמות ישראל. תצחק מאלו שלועגים וצוחקים, תקבל את זה בתור

תְּשׁוּבָה, בְּתוֹר תְּקוּן; רַבְּנוֹ אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א', סִימָן ו'): "וְעַקֵּר הַתְּשׁוּבָה כְּשִׁישְׁמַע בְּזִיּוֹנוֹ, יָדָם וַיִּשְׁתַּק".

הַתְּבוּנָה הַיֵּטִב, מִי שְׁעוֹסֵק בְּהַפְצָה - הוּא רַעֲנָן, מְלֵא חַיּוּת, אֵלּוּ הֵם מְקַרְבִּים חֲדָשִׁים, וְאֵלּוּ שְׁלֵא עוֹסְקִים בְּהַפְצָה, בְּמִשְׁךְ הַזְּמַן הֵם נִרְדָּמִים, עַד שֶׁהֵם כְּבָר מִתְעַצְבָּנִים מֵאֵלּוּ שְׁמִדְּבָרִים מִהַפְצָה, מִרַבְּנוֹ, מִמוֹהֲרָא"ש.
אִם יִרְצֶה ה' הַיּוֹם בְּעָרֵב אֲנִי נוֹסֵעַ הַבֵּיתָה מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

...

זְקוּקִים לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם לְהִיּוֹת בְּהַתְּחַדְּשׁוֹת אֲצֵל רַבְּנוֹ

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - עָרֵב שַׁבַּת פְּרִשְׁת בְּהַר בַּחֲקוּתִי, כ"א אִיר, ל"ו לְעֹמֵר, שְׁנַת ה'תשפ"ג לְכַבּוֹד חֲבָרֵי הַיְקָרִים, אַחִים יְקָרִים וְאַהוּבִים, תְּלַמִּידֵי הַיֵּכֶל הַקֹּדֶשׁ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, ה' עֲלֵיהֶם יַחֲיוּ

מְאֹד נִהְגַּתִּי לְהִיּוֹת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שׁוֹב לְהַפְגֵּשׁ אֶתְכֶם וּלְהַתְּחַזֵּק עִם הָעֲצוֹת הַיְפוֹת שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל.

אֲנִי רוֹצֶה לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה מִכָּל הַחֲבָרִים שְׁלֵא נָתַתִּי לָהֶם שְׁלוֹם, כָּל אֵלּוּ שֶׁהִמְתִּינוּ בִּירוּשָׁלַיִם אַחֲרֵי הַשְּׁעוֹר כְּדֵי שְׁיֻכְלוּ לָתֵת שְׁלוֹם; אִם הִיְתִי נוֹתֵן לְעוֹד אָדָם אֶחָד שְׁלוֹם - הִיְתִי מִפְסִיד אֶת הַטִּיסָה. חֲשַׁבְתִּי שֶׁהַטִּיסָה יוֹצֵאת בְּשַׁעַת אַחַת, עֲשִׂיתִי חֲשׁוֹב לְהַגִּיעַ בְּזְמַן, לְמַעֲשֵׂה כְּשֶׁהַגְּעֵתִי לְשׂוּדָה הַתְּעוּפָה מֵרְאִים לִי: "סְגוּר!" הֵם אוֹמְרִים שְׁטַעֲיִתִּי, הַטִּיסָה כְּבָר יוֹצֵאת בְּשַׁעַת שְׁתַּיִם עֲשׂוּדָה וְחֲצִי. כְּמַעַט אֲבַדְנוּ עֲשֵׁתוֹנוֹת, אֲבָל מִדְּנִזְכְּרֵנוּ מִהַעֲצָה שֶׁל תְּפִלָּה, כּוֹלֵם בְּקֶשׁוֹ: "רַבְּנוֹ שֶׁל עוֹלָם תַּעֲזֹר שְׁיִפְתָּחוּ לָנוּ וְנִגִּיעַ בְּשְׁלוֹם", וְנִסִּים קָרוּ, לְקַחוּ אוֹתָנוּ וְהַעֲבִירוּ אוֹתָנוּ לְפָנֵי הַמִּמְתִּינִים.

אֲנִי רוֹצֶה לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה מִכָּל הַגְּבָאִים, שְׁלֵא יִפְגְּעוּ שְׁלֵא הַגְּעַתִּי אֲלֵיהֶם לְבֵית הַכְּנֶסֶת; אֲנִי מִקְבֵּל מִכְּתָבִים שְׁנֵה כּוֹאֵב לְמָה אֲנִי הוֹלֵךְ רַק לִירוּשָׁלַיִם וְלֹא הַגְּעַתִּי אֲלֵיהֶם. דַּעוּ לָכֶם, הַתְּכַנּוּן שְׁלִי הִיָּה לְבוֹא לְכָל בְּתֵי הַכְּנֶסֶת; צֶפֶת, בֵּית שְׁמֶשׁ, יְבִנְאֵל, בְּרַכְפֶּלֶד וְאַלְעָד, אֲבָל הִיָּה לִי אֶת הַמְצוּהָ שֶׁל לְכַבֵּד אֶת חֲמֵי וְאֶת אָבִי, לְכֵן נִשְׁאַרְתִּי בְּמִירוֹן אֶתָּם, רְצִיתִי לְבוֹא, וְעוֹד אָבוֹא.

השאֵלָה היא רק, אם אָבוא - האם עוד אִמְצָא אֶתְכֶם; כִּי זְקוּקִים לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם לֵהִיּוֹת בְּהִתְחַדְּשׁוֹת אֲצֵל רַבְּנוֹ. רֵאִיתִי בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֲבָרְכִים שֶׁהֵם כְּבָר לֹא כְמוֹ פַּעַם, שְׁאֵלְתִי אוֹתָם, תְּגִידוּ לִי אֵת הָאֲמֶת, אַתֶּם עֲדִין שׁוֹמְעִים אֶת הַשְּׁעוּרִים שְׁמוֹסְרִים בְּיִשְׁבִּיָּה? וְהֵם אוֹמְרִים, לֹא, הַיּוֹם אֲנַחְנוּ כְּבָר לֹא צְרִיכִים אֶת זֶה, הַיּוֹם הֵם כְּבָר בְּמוֹחִין דְּגִדְלוֹת. רֵאִיתִי שְׁצְרִיכִים זְכוּת לְהִשָּׂאֵר מְקַרְבִּים בְּהִתְחַדְּשׁוֹת אֲצֵל רַבְּנוֹ.

אֲנִי אָבוא אֲלֵיכֶם, וְאֲנִי רוֹצֶה לִפְגֹּשׁ אֶת כְּלַכְּם. תִּזְהָרוּ לֹא לְהִסְתַּוְּבַב בֵּין לְצִיִּים. תִּזְהָרוּ מֵאֲלוֹ שְׁקוּרָאִים לְעֲצָמָם בְּרִסְלָב נְטְרָלִי, אֱלוֹ שְׁלוּעֵגִים מִצְדִּיקֵי אֲמֶת, אֱלוֹ שְׁעוֹשִׁים צְחוּק; כִּי אַחַר כֵּן מִתְקַרְרִים. כְּבָר לֹא מְסֻגְלִים לְשִׁמְעַ אֶת הַעֲצוֹת הַיְפּוֹת וְהַמְתוּקוֹת שֶׁל הַצְדִּיק, עַד שֶׁמִּפְסִיקִים לְלַמֵּד, מִפְסִיקִים לְהִתְפַּלֵּל, עַד שֶׁמִּפְסִיקִים לְהִתְגַּעְגַּע לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּמֵאבְדִים הַכֹּל.

אֲנִי רוֹצֶה לְבַקֵּשׁ מֵהַגְּבָאִים הַיְקָרִים שְׁלֵנוּ, כָּל אֱלוֹ שְׁמִדְבָרִים בְּכַתִּי מִדְרָשְׁנוּ; תִּדְבְּרוּ דְבוּרִים פְּשוּטִים, אֵל תִּמְסְרוּ תוֹרוֹת עֲמֻקּוֹת וּמִשְׁלִים, לְאִי אֶחָד אֵין כַּח לְסַפּוּרִים וְהַמְשָׁלִים הָאֵלֹו, הַנִּמְשָׁל שְׁמִסְתַּדֵּר מֵאֵד יָפֶה עִם הַמְשָׁל, אֲבָל עִם הָאָדָם זֶה לֹא מְסַתַּדֵּר. רַבְּנוֹ אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א', סִימָן כוּח) עַל אֵלֶּה נֶאֱמַר: "הַמְעַט מִכֶּם הִלְאוֹת אֲנָשִׁים כִּי תִלְאוּ גַם אֱלֻקִּים", כִּי מִיְגַעִים אֲנָשִׁים שְׁבָאִים לְשִׁמְעַ דְרוּשָׁם וְתוֹרָתָם, וְאֲנָשִׁים חוֹשְׁבִים שְׁיִבֹאוּ לְאִיזְהוֹ תוֹעֵלֶת עַל יָדָם, הֵינּוּ שְׁיִבֹאוּ לְדַעַת אֶת ה' אִיךָ לְעַבֵּד, וְהֵם הָאֲנָשִׁים אֵין מְשִׁיגִים שׁוּם תוֹעֵלֶת, כִּי תוֹרָתָם שֶׁל אֱלוֹ הַתְּלִמִּידֵי חֻכְמִים אֵין לָהּ כַּח לְהַדְרִיךְ אֶת הָאָדָם בְּדֶרֶךְ הַטוֹב כִּי מִבִּישָׂא לֹא הָיָה טְבָא, וְלֹא עוֹד, כִּי תִלְאוּ גַם אֱלֻקִּים כְּאֵלוֹ לֹאֶה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְלַעְזוֹר לְעוֹבְדִים אוֹתוֹ, נִמְצָא שֶׁעַל יְדֵי זֶה אֱלוֹ בְּנֵי אָדָם נוֹפְלִים בְּכַפִּירוֹת גְּדוּלוֹת וְחוֹשְׁבִים, חֵס וְשָׁלוֹם, 'לֹא יִרְאֶה וְלֹא יִבִּין אֱלֻקִּים בְּמַעֲשֵׂה בְּנֵי אָדָם' עַל יְדֵי זֶה 'אֶת יִרְאֵי ה' לֹא יִכְבְּדוּ'."

מֶה כֵּן? תִּדְבְּרוּ עַל לְהִתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ לְהוֹרִים, לְדַבֵּר בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ לְאִבָּא וְאִמָּא, חֵס וְחַמּוֹת. לְדַבֵּר בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ לְאִשָּׁה, לְכַבֵּד אֶת הָאִשָּׁה, לְדַבֵּר יָפֶה לְאִשָּׁה. לְמָה לְחַבְרִים יֵשׁ כַּח לְעֲשׂוֹת לָהֶם טוֹבוֹת וְכַאֲשֶׁר הָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת טוֹבָה מִתְחַמְקִים? וְאִפְלוֹ אֱלוֹ שְׁכָבָר כֵּן עוֹשִׂים - עוֹשִׂים טוֹבָה גְּדוּלָה, לְמָה? לְמָה?

האשה לא מעניינת?! רק מי שמכבד את האשה, הוא מסתפל עליה כעל מתנה מהשם יתברך, אין לו שום צפיות ממנה לכלום - זהו יהודי כשר.

אני מבקש מהגבאים שמדברים, תקראו מכתבים של מוהרא"ש, חזוק על אמונה, חזוק להתפלל את שלוש התפלות במנין, חזוק להיות בשמחה, גם שיאהבו אחד את השני.

אחים יקרים ואהובים, אל תזדקנו ואל תתעייפו. רבנו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן מח): "צריכין להיות עקשן גדול בעבודת ה'", מי שרוצה להיות יהודי כשר, צריך לדעת שאי אפשר להיות יהודי כשר אלא אם האדם הוא עקשן גדול, שלא יענין את האדם אם הוא נופל או לא, כי היצר הרע כל הזמן מפיל את האדם, הוא מכניס בו חלישות הדעת, שהאדם יחשב כאלו הקדוש ברוך הוא לא צריך אותו, הוא רוצה שהאדם יעזב את הרצון שלו; אבל כשהאדם הוא עקשן והוא לא מרפה, אפלו שהוא כל הזמן נופל, הוא פוגם בפריית רחמנא לצלן ובכל זאת הוא תמיד חוזר אל השם יתברך - סוף כל סוף הוא יזכה לכל המדרגות.

מאד אבקש מכם, תהיו חזקים בעצמכם, אל תנתרו אל תתיאשו; כף הולך עם כל אחד, כשרוצים להיות טובים - מתחילים לפל, כשמתחילים לחזור בתשובה - מתחילים לעבור נסיונות מרים. כפי שרבנו אומר (שם): "כי כן דרך הבעל דבר והסטרך אחרא, כשרואה שהאדם סמוך סמוך ממש לשערי הקדשה, וכמעט שיקנס אזי הוא מתפשט עליו בהתגברות גדול מאוד מאוד רחמנא לצלן", וכשהאדם לא יודע שזה רק כדי להרחיק אותו ולשבר אותו - הוא מתיאש ועוזב הכל.

זה היפי של היהודי ואת זה הקדוש ברוך הוא אוהב; לראות יהודי שרותח בו לכלוף ושטויות, ובכל זאת הוא מחזיק מעמד וחוזר עוד פעם, הוא מבקש מהשם יתברך ובוכה אליו: "רבוננו של עולם, אני רוצה להיות יהודי כשר, תרחם עלי כו' וכו'"; את זה אפלו מלאך לא יכול להראות.

אחים יקרים ואהובים, שכל אחד מכם יעשה משהו בשביל הפצה. שבת שלום.

אי אֶפְשֶׁר לְתֹאֵר מַה זֶה לְחֻזַּק אֶפִּילוּ יְהוּדֵי אֶחָד

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - עָרַב שִׁבְת פְּרִשְׁת בְּהַר בְּחֻקוֹתַי, כ"א אִיר, ל"ו לְעֹמֵר, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכַבּוֹד ... נִירוּ יְאִיר

אֲנִי רוֹצֵה לְאַחַל לָךְ מִזֵּל טוֹב לְשִׁמְחַת הַבַּר מִצְוָה שֶׁל בְּנֵי הַבְּחוּר ... נִירוּ יְאִיר.
יַעֲזֹר הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׁאַתָּה וְאַשְׁתֶּךָ תִּרְאוּ הַרְבֵּה נַחַת בְּיַחַד מִמֶּנּוּ וּמִכָּל הַיְלָדִים.

אֲנִי רוֹצֵה לְחֻזַּק אוֹתְךָ שְׁתִּמְשִׁיךְ לְתַרְגָּם אֶת הַחֻזוּק הַיּוֹמִי לְאַנְגְּלִית. זֶה מְחִיָּה
כָּל כֶּף הַרְבֵּה יְהוּדִים; אֵתָה לֹא יְכוּל לְתֹאֵר לְעֶצְמָךְ מַה זֶה לְחֻזַּק יְהוּדִי, כָּל שֶׁפֶן
שָׂנִים אוֹ שְׁלוֹשָׁה, שְׁלֹא לְדַבֵּר עַל מְאוֹת יְהוּדִים וְאַלְפֵי יְהוּדִים, שְׁמַתְחֻזְקִים
מִהַחֻזוּק הַיּוֹמִי בְּאַנְגְּלִית.

אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהַיֶּצֵּר הָרַע יִנִּיחַ עֲצָמוֹ עָלֶיךָ, כִּי הוּא לֹא יְכוּל לְסַבֵּל אֶת כָּל אֵלוֹ
שְׁמַתְחֻזְקִים יְהוּדִים; בְּכָל זֹאת תִּתְגַּבֵּר בְּכָל כַּחוֹתֶיךָ לְהַמְשִׁיךְ בְּעֶבְרֵתְךָ הַקְּדוּשָׁה.

אַצֵּל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חָשׁוּב מְאֹד מִי שְׁמַתְחֻזַּק אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. אֵתָה
בְּנֹדָאֵי מְפִיר אֶת הַסְּפּוּר שְׁמוֹהֲרָא"ש זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ סִפּוּר, כְּשֶׁהַצְּדִיק הַקְּדוּשׁ רַבִּי
יִצְחָק מְדְרוּבִיטְשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ נִפְטֵר הַגִּיעַ רַש"י הַקְּדוּשׁ לְקַדֵּם אֶת פָּנָיו
לְמַעַלָּה בְּשָׂמִים וְשָׂאֵל אוֹתוֹ: "אֵלוֹ מַעֲשִׂים טוֹבִים עוֹשֶׂה בְּנֵי רַבִּי מִיְכָל
מִזְלוֹטְשׁוֹב, שְׁלִמְעָלָה בְּשָׂמִים עוֹשִׂים כְּזֶה רַעַשׁ מִמֶּנּוּ?" עָנָה לוֹ אָבִיו רַבִּי יִצְחָק
מְדְרוּבִיטְשׁ: "הוּא מַשְׁקִיעַ כּוֹחוֹת בְּתַפְלָתוֹ וְכוּ", אָמַר לוֹ רַש"י הַקְּדוּשׁ: "עַל זֶה
לְבַד לֹא הָיוּ עוֹשִׂים מִמֶּנּוּ כְּזֶה רַעַשׁ פֶּה בְּשָׂמִים, הַרְבֵּה צְדִיקִים מַשְׁקִיעִים כּוֹחוֹת
בְּתַפְלָתָם וְלֹא עוֹשִׂים מֵהֶם כְּזֶה עֶסֶק", אָז אָמַר לוֹ הָאָבָא רַבִּי יִצְחָק מְדְרוּבִיטְשׁ:
"הוּא לוֹמֵד בְּהַתְמָדָה רַבָּה", עָנָה לוֹ רַש"י הַקְּדוּשׁ: "זוֹ גַם לֹא יְכוּלָּה לְהִיּוֹת
הַסְּבָה כִּי הַרְבֵּה צְדִיקִים לוֹמְדִים בְּהַתְמָדָה רַבָּה אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְעַל זֶה לֹא
נַעֲשֶׂה כְּזֶה רַעַשׁ", אָז הוּא אָמַר: "בְּגִלְלַת הַחֶסֶד וְהַצְּדָקָה וְכוּ", וְרַש"י עֲדִין לֹא
הִסְכִּים אִתּוֹ, עַד שֶׁרַבִּי יִצְחָק מְדְרוּבִיטְשׁ אָמַר לוֹ: "אוֹלֵי בְּגִלְלַת שֶׁהוּא מַחֲזִיר
אֲנָשִׁים לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ? הוּא עוֹסֵק בְּזֶה מְאֹד חָזָק", אָמַר רַש"י הַקְּדוּשׁ: "הֵינּוּ
דֹאֲהֵנִי לִיָּה, עַכְשָׁיו אֲנִי מִבִּין כְּכֹר מְדוּעַ יֵשׁ מִמֶּנּוּ כְּזֶה רַעַשׁ".

שִׁבְת שְׁלוֹם.

הַבַּיִת שֶׁלְכֶם יִהְיֶה לְגַן עֵדֶן

בְּעֶזְרַת ה' יִתְפָּרֵךְ - עָרַב שַׁבַּת פְּרִשְׁת בְּהַר בְּחֻקוֹתַי, כִּי אֵינִי, לֹא לְעֹמֵר, שְׁנַת ה'תִּשְׁפֹּג
מֵרַת ... תִּחְיֶי

קִבַּלְתִּי אֶת הַמַּכְתָּב.

כָּל כֶּף שֶׁמְחַתֵּם אוֹתִי, אֲנִי כָּל כֶּף נִהְנֶה לְשִׁמְעַ שְׁאַתֶּם עוֹשִׂים הַכֹּל בְּעוֹלָם כְּדִי
לְהַחְזִיק אֶת הַבַּיִת שֶׁלְכֶם, אַתֶּם חֹזְקִים וְלֹא נוֹתְנִים לְסַמֵּךְ מִי לְשִׁבֹר אֶת הַבַּיִת
שֶׁלְכֶם, וְכִשְׁהִבְעַל עוֹשֶׂה אֶת הַדְּבָרִים בְּשִׁבִיל לְהַצִּיק - אַתֶּם עוֹשִׂים אֶת עֲצַמְכֶם
כְּאִלוֹ אַתֶּם לֹא קוֹלְטִים, אַתֶּם מִמְּשִׁיכִים לְחִיף וְאַתֶּם לֹא לוֹקְחִים אֶת זֶה לְלֵב.

אִם תִּמְשִׁיכוּ לְהִתְנַהֵג כֶּף, תִּהְיֶי הַחֻקְמָה וְתִתְּנוּ לוֹ לְהִיּוֹת הַצּוֹדֵק - אַתֶּם תִּרְאוּ
שִׁיְהִי נְסִים אֲצִלְכֶם, הַבַּיִת שֶׁלְכֶם יִהְיֶה לְגַן עֵדֶן.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

הַבְּקוֹר בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל לִ"ג בְּעֹמֵר תִּשְׁפֹּג

בְּעֶזְרַת ה' יִתְפָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת בַּמִּדְבָּר, כִּי אֵינִי, לֹא לְעֹמֵר, שְׁנַת ה'תִּשְׁפֹּג
לְכַבּוֹד ... נְרוּ יְאִיר

הַיּוֹם אֲנַחְנוּ מִתְחִילִים חוֹמֵשׁ חֲדָשׁ, סִפֵּר בַּמִּדְבָּר. מְאֹד אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ
שֶׁתִּתְחַדֵּשׁ, תִּתְחַלֵּל לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם חוֹמֵשׁ עִם תְּרַגּוּם, שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם.
תִּחְלַק אֶת הַפְּרָשָׁה לְפִי יְמוֹת הַשָּׁבוּעַ, בְּיוֹם רִאשׁוֹן עַד שְׁנַיִם, בְּיוֹם שְׁנִי עַד שְׁלִישִׁי
וְכֵן הַלָּאָה; כֶּף תִּסַּיִם בְּכֹל שָׁבוּעַ אֶת פְּרִשְׁת הַשָּׁבוּעַ.

אֲנִי שֶׁמַּח מְאֹד שֶׁכְּבָר חֲזַרְתִּי, הַתְּפִלָּתִי עֲבוּרָךְ, עֲבוּר הַמְּשַׁפְּחָה שֶׁלְךָ וְעֲבוּר
כָּל הַחֻבְרִים. הִיִּיתִי בְּעֵקֶר בְּמִירוֹן, גַּם בְּיַבְנָאֵל אֲצֵל מוֹהֲרָא"ש זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ,
בְּטַבְרִיָּה אֲצֵל תְּלִמִּידֵי הַמַּגִּיד וּבְצַפַּת אֲצֵל הַצַּדִּיקִים הַקְּדוֹשִׁים; הָאֲרִיז"ל, הַבַּיִת
יוֹסֵף וְעוֹד.

הִיִּיתִי בִירוּשָׁלַיִם לְבַקּוֹר בִּישִׁיבָה קִטְנָה שֶׁלְנוּ, בַּתְּלֵמוּד תוֹרָה שֶׁלְנוּ, וְגַם
בְּבֵית פִּינְגָא, אֲנִי כָּל כֶּף נִהְנֶה לְרְאוֹת אִיךָ הַמְּלַמְּדִים וְהַמְּחַנְכֹת נוֹטְעִים דוֹר חֲדָשׁ.

זֶה מִזְכִּיר לִי, לֹא מִזְמַן, הַתְּחִלָּנוּ בְּווִילְיָאמְסוֹבּוֹרָג לְשִׁים זָרְעִים וַיֵּשׁ כְּכָר הַיּוֹם אֵילָנוֹת גְּדוֹלִים וַיְפִים; הַיְלָדִים, הֵן הַבָּנִים וְהֵן הַבָּנוֹת שֶׁשָּׂתְלָנוּ – הֵם כְּכָר הַיּוֹם מַגִּידֵי שְׁעוֹרִים, מְלַמְּדִים, מַחְנֹכּוֹת, הֵם כְּכָר מוֹסְרִים הֶלְאָה אֶת הָעֲצוֹת הַמְּתוּקוֹת שֶׁל רַבְּנוּ בְּכוֹז חֲמִימוֹת. כָּל כֶּף יָפָה לְרֵאוֹת אֶת הַתְּלִמוּד תּוֹרָה הַקָּטָן, הַבֵּית חֲנוּף הַקָּטָן, עִם כָּל כֶּף הַרְבֵּה אֶהְבֵּה וְחֲמִימוֹת.

כְּמַעַט נִשְׁאֲרָתִי תְּקוּעַ בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, חֲשַׁבְתִּי שֶׁהִטִּיסָה שְׁלִי יוֹצֵאת בְּשַׁעַה אַחַת בְּלִילָה, לְמַעֲשֵׂה פֶשַׁע הַגְּעֵתִי לְשִׁדָּה הַתְּעוּפָה, הֵם אוֹמְרִים לִי, שֶׁהִיא יוֹצֵאת בְּשַׁעַה שְׁתַּיִם עֲשֶׂרָה וְחֲצִי, כְּכָר לֹא רָצוּ לָתֵת לָנוּ לְעֵלוֹת. אֲבָל תְּפִלָּה חֲזָקָה יוֹתֵר מֵהַדְּבָרִים הַכִּי חֲזָקִים, בְּרוּךְ הַשֵּׁם יִצְאָנוּ לְדֶרֶךְ וְהַגְּעָנוּ בְּזִמְנָן.

טְבָרְיָה

כְּמוֹ כֵּן הֵייתִי בְּרַבִּיעֵי בְּלִילָה פְּרִשְׁת אָמור בְּטְבָרְיָה, בְּבֵית מְדַרְשֵׁינוּ. נִסְעָתִי לְשֵׁם יִשְׂרָאֵל מְשֻׁדָּה הַתְּעוּפָה, הֵייתִי חֵיב לָהֶם בְּקוֹר. בַּפֶּעַם הַקּוֹדֶמֶת שֶׁהֵייתִי בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל הֵם עָמְדוּ וְהִמְתִּינוּ לִי כְּשֶׁעָכְבוּ אוֹתִי בְּשִׁדָּה הַתְּעוּפָה וְכוּ', בְּרוּךְ הַשֵּׁם הַפֶּעַם לֹא עָכְבוּ אוֹתִי, הַכֹּל הָיָה טוֹב.

הַתְּפִלָּתִי עֲרַבִית עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ; עִם הַמְּלַמֵּד וְהַגִּבְאֵי יוֹסֵל גְּרוֹ יָאִיר, גַּם הַגִּבְאֵי שְׁלֹמָה גְּרוֹ יָאִיר. אַחֲרֵי עֲרַבִית יִצְאָנוּ בְּרִקּוּד כְּמִנְהַג אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁבְּכָל פֶּעַם שֶׁמְתַפְּלִים, זוֹכִים לְהַתְּפַלֵּל עוֹד תְּפִלָּה לְהַשֵּׁם יְתָבָרֶךְ – יוֹצְאִים בְּרִקּוּד. רַבְּנוּ אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב', סִימָן ק"א) אִם הָיוּ נוֹתְנִים הַזְּדִמְנוֹת לְאָדָם מִתְּלֵצָת מֵהַקָּבֶר לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלָּה אַחַת, אוֹי כְּמָה יָפָה הוּא הָיָה מְתַפְּלֵל, וְאִם אֲנַחְנוּ אֲמָנָם לֹא מֵתִים, אֲבָל גַּם לֹא חַיִּים, וְאֲנַחְנוּ זוֹכִים לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלָּה – אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים בְּרִקּוּד.

הָרָאוּ לִי שֶׁאֲפָשֶׁר לְרֵאוֹת מִבֵּית הַכְּנֶסֶת שְׁלָנוּ – אֶת יְבִנְאֵל, אֲפָשֶׁר לְרֵאוֹת אֶת הַצִּיּוֹן שֶׁל מוֹהֲרָא"ש זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ; מְרַגִּישִׁים מִמֶּשׁ שְׁנַמְצָאִים אֲצֵל מוֹהֲרָא"ש בְּבֵית, בְּפֶרֶט עִם הָעֲצוֹת, עִם הַחֲזוֹק – שֶׁל מוֹהֲרָא"ש.

לֹא הִתְקַיֵּם שְׁעוֹר בְּטְבָרְיָה, שׁוֹחֲחֵנוּ בְּיַחַד בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, דִּבְרוּ אִיךְ בֵּית הַכְּנֶסֶת צְרִיף לְהַתְּנַהֵל, נִקְדוֹת יְפוֹת לְגִבְאִים, וּדְבָרִים יְפִים אִיךְ לְנַהֵל בֵּית כְּנֶסֶת, לְנַהֵל תְּלִמוּד תּוֹרָה.

מירון

נסענו משם למירון; אני אשתי עם שני ילדי. בני שמעון נרו יאיר, הוא קרוי על שם התנא הקדוש רבי שמעון. כשהוא נולד אמר לי סבי זכרונו לברכה שאקרא לו 'שמעון', כי הוא היה זקוק לאיזו ישועה גדולה, אז הוא בקש ממני לתת את השם שמעון, שזאת תהיה זכות עבורו. ובני בחור הבר מצוה נחמן נתן. גם בני הרב שלמה עם אשתו הגיעו עם בנם נחמן נתן; אצלנו במשפחה קוראים לו 'נחמן נתן שטעטל' (מהקריה), כדי לא להתבלבל עם נחמן נתן שלנו. הם הגיעו לעשות חלאקה לבנם נחמן נתן במירון אצל רבי שמעון בר יוחאי.

מירון נסגרת כמה ימים לפני ל"ג בעומר, כשהגענו כבר לא נתנו להכנס, השתמשנו עם הפרוטקציה שלנו, תפלה והתבודדות, בקשנו מהשם יתברך: "רבונו של עולם, פתח לנו פתח, דרך להכנס למירון". פתאום אני רואה פתח, אמרתי לנהג: "תכנס כאן"; אני מתמצא קצת במירון מהיותי בחור, כך הגענו לשלום.

התאכסנו במירון בתחתית ההר, מול בית מדרשו של סבי, אברהם נרו יאיר דאג עבורי שיהיה לי מהמרב והמיטב. ביום חמישי התפללתי שחרית למעלה בציון, לאחר מכן הלכתי עם המשפחה שלי לציונו של סבי, סבי טמון במעלה ההר, מעל התנא הקדוש רבי יוחנן הסנדלר; בכל השנים הייתי הולך אתו להתפלל שם בחלקה שלו, הוא היה הולך בערב שבת להתפלל, לומר פרקי תהלים בחלקה שלו שהוא הכין לעצמו. הוא היה אומר לי, שהוא נהנה שהוא יוכל להטמן במקום כל כך קדוש, סמוך ונראה לתנאים הקדושים רבי יוחנן הסנדלר והתנא הקדוש רבי שמעון.

בר מצוה

ביום חמישי בערב התקימה הבר מצוה של בני נחמן נתן אצל אבי שליט"א בחצר. חמי הרב מרדכי אהרן מייזליש שליט"א גם הגיע, הוא הגיע באותו זמן שאנחנו נסענו, אבל הוא נסע במטוס אחר, הוא מקפיד לא לנסע עם חברת אל-על.

אני מודה לכל אלו שעזרו לי עם הנסיעה, וגם אלו שעזרו לי לדאג לנוחות של חמי; עם הדירה בירושלים ולהסיע אותו ממקום למקום. עבורי זו הייתה שמחה גדולה שהורי והורי אשתי השתתפו בשמחה, זו הייתה שמחה שלמה.

דודי ר' בעריש פרידמן מאנטוורפן, בנו יחידו של חמי זקני, הרב יצחק דוד פרידמן זכרונו לברכה הגיע לבר מצוה, הרבה אנשי שלומנו הגיעו.

דברתי כמה מילים בבר מצוה על החשיבות של לדעת את ההקדמות של רבנו ז"ל, להיות יהודי הן כשנמצאים למעלה והן כשנמצאים למטה. להיות בקי ברצוא ובקבי בשוב (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן ו), וזה מה שרש"י אומר (ויקרא כא, א): "אמר, ואמרת, להזהיר גדולים על הקטנים", האדם צריך להכין את עצמו, הן בימים הטובים כשהוא ב'מוחין דגדלות', והן כשהוא ב'מוחין דקטנות', כשהוא כבוי ולא מרגיש, לא יודע, לא עושה כלום - הוא צריך להמשיך לעבד את השם, זה מה שרש"י אומר: "להזהיר גדולים על הקטנים".

חשוב מאד לדעת את זה בחיים; כי לעבד את השם כשמרגישים ובוערים - את זה כל אחד יכול, החכמה היא - לעבד את השם כשלא מרגישים, וכשעובר מה שעובר.

ספרתי את הספור, לצדיק הקדוש רבי נתן ז"ל הנה תלמיד בשם רבי שאול מטעפליק זכרונו לברכה, הוא היה עובד השם גדול, הוא התפלל ולמד בהתלהבות עצומה. פעם רבי נתן היה בטעפליק וכשהוא ראה את העבודות שלו, איך הוא עובד את השם בכזו התלהבות הוא אמר לו: "שאול שאול, אני עדין לא נהנה ממך; כשאראה איך שאול נופל ומתרום בחזרה וממשיך לעבד את השם, אזי אהנה ממך"; רבי נתן רצה להכין אותו לחיים. כי לא תמיד אפשר לבער להשם יתברך ברציפות, מגיע לפעמים זמן שנופלים ואז - אם האדם הוא חזק - הוא גבור אמתי.

היו מצות בבר מצוה בגלל פסח שני. דברנו על פסח שני, שכשיהודי שואל (במדבר ט, ז): "למה נגרע" למה אני שונה? "לבלתי הקריב את קרבן ה'" כשיהודי מתגעגע אל השם יתברך, הוא אומר, גם אני רוצה להיות צדיק, גם אני רוצה

להיות טוב - הוא מקבל פסח שני, הוא זוכה שפותחים לו דרך איך להגיע אל השם יתברך.

בחור הבר מצוה אמר את הפלפול שלו, קטעו אותו בשירה, חמי שליט"א דבר ואבי שליט"א דבר, היתה בר מצוה נפלאה.

הרבה מאנשי שלומנו הגיעו, עם כל המשפחה, עם הילדים. הילדים הגיעו לבושים יפה בבגדי שבת, מאד נהניתי ושמחתי לקראת כל אחד שהגיע להשתתף.

חסדי השם יתברך, מה אשיב לה' כל תגמולוהי עלי, זו השמחה הראשונה שזכיתי לערוך בארץ ישראל.

הנחת תפלין

ביום ששי התפללתי ותיקין בציון. אבי שליט"א הניח תפלין לבחור הבר מצוה, קניתי לו שתי זוגות תפלין, כפי שרבנו ז"ל רצה, שניחו את שתי זוגות התפלין, רש"י ורבנו תם.

בקשתי מגיסי - הסופר - אח של אשתי, הרב יואל צבי מיזליש שליט"א - ש'זמין לי את הבתים הכי טובים, התפלין הכי יקרות; אצלי זה העקר של הבר מצוה. קניתי לו חליפה וקפוטטה, כובע לא קניתי לו, הוא הולך עם הכובע כבר מעודו ילד; חבל לבזבז כסף על דברים זמניים. כך גם אנחנו לא מבזבזים כסף על סעודה, אנחנו עושים את זה פשוט. כאן במירון אברהם גרו יאיר ארגן את זה; חלה, געפילטע פיש וטשולנט, גם אצל בני הקודמים עשיתי פשוט. מסכנים האנשים שמשפטים, הם מבזבזים כסף על שמחות. עכשו היה בחדשות שמישהו עשה חלאקה לבנו בן השלוש בסכום של שני מיליון דולר, השם ישמרנו. הצרה היא שהאדמורי"ם - משחדים לכסף, ובמקום לזרק את האנשים האלה מהקהלה שלהם, הם עוד נותנים כבוד לעשירים האלו, וזה גורם את החרבן שכלם מחקים את זה ונהרסים מהחובות.

ברוך השם אנשי שלומנו, תלמידי מוהרא"ש - עורכים שמחות פשוטות, לא מבזבזים כסף בשביל כבוד מדמה, אפלו חתנות אנחנו עורכים בשיבה, כל כך יפה, כל כך מתוק. עכשו אחרי חג השבועות יהיו עוד שתי חתנות בשיבה בחנם.

כמו כן אִנְחָנוּ לא עורכים סְעוּדוֹת שְׁבַע בְּרָכוֹת בְּאוֹלָמוֹת, אִף אֶחָד לֹא צָרִיךְ אֶת זֶה, אֵין לְזֶה טַעַם; עוֹשִׂים אֶת הַשְּׁבַע בְּרָכוֹת בְּבֵית עִם כָּל הַטְּעָמִים. אֲבָל כְּשֶׁזֶה מְגִיעַ לְמִצְוֹת, לְתַפְלִין, מְזוּזוֹת וְכדוּמָה – שָׁם קוֹנִים אֶת הַכִּי טוֹב וְיָפֵה.

קְבָרֵי צְדִיקִים

אַחֲרֵי שִׁחְרִית נִסְעַתִּי עִם חָמֵי שְׁלִיט"א לְטַבְרִיָּה לְבֵית הַחַיִּים הַיֵּשֵׁן, אֶל הַחֲבֵרָא קְדִישָׁא, תְּלַמִּידֵי הַמַּגִּיד, רַבֵּי מִנְחָם מְעַנְדֵּל מוֹיִטְעַפְסֶק זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, רַבֵּי נַחְמָן מְהוּרְדֵנְקָא, סְבוּ שֶׁל רַבְּנוֹ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, רַבֵּי אַבְרָהָם קְאֵלִיִּסְקָעֵר זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, וְעוֹד צְדִיקִים קְדוּשִׁים. נִזְכַּרְתִּי בְּשִׂיחוֹת הַיְּפוֹת שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל, שֶׁהָיוּ לוֹ עִם הַחֲבֵרָא קְדִישָׁא. כְּשֶׁרַבְּנוֹ הָיָה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל וְנִפְגַּשׁ אִתָּם, עִם הַרְבֵּה הַקְּדוּשׁ רַבֵּי אַבְרָהָם קְאֵלִיִּסְקָעֵר זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, רַבֵּי יַעֲקֹב שְׁמִשׁוֹן מְשִׁפִּיטְיוֹקָא זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, רַבֵּי זָאב וְוַאלֶף מְטְשְׁעֵרְנִי-אוֹסְטְרָהָא זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, וְעַם עוֹד צְדִיקִים גְּדוֹלִים. הֵם סִפְרוּ לְרַבְּנוֹ שֶׁלְפָנָי שֶׁהֵם בָּאוּ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל הֵם לֹא יָכְלוּ לְתַאֵר לְעַצְמָם שֶׁאַרְץ יִשְׂרָאֵל הִיא חֶלֶק מִזֶּה הָעוֹלָם, הֵם חָשְׁבוּ שֶׁאַרְץ יִשְׂרָאֵל הִיא אֵיזָה עוֹלָם לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם, כִּי כָּל הַסְּפָרִים מְדַבְּרִים מְגִדְלָתָהּ, וְהַתּוֹרָה בְּעֶצְמָהּ מְסַפֶּרֶת מְקֻדְשָׁתָהּ וְכוּ'; עַד שֶׁהֵם עָלוּ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל וְרָאוּ שֶׁאַרְץ יִשְׂרָאֵל הִיא מְקוֹם כָּאֵן בְּזֶה הָעוֹלָם, הֵם רָאוּ שֶׁאֵין שׁוֹם הַבְּדֵל בְּחִיצוֹנִיּוֹת בֵּין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְשָׂאֵר הָאֲרָצוֹת, רַק הַפְּנִימִיּוֹת שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הִיא קְדוּשָׁה וְגִבּוּהָ מְאֹד.

רַבֵּי נִתָּן זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה אוֹמֵר, שֶׁרַבְּנוֹ סִפֵּר אֶת זֶה כִּי הִרְבֵּה מְאֹד אֲנָשִׁים טוֹעִים בְּעֵגְנֵן זֶה. אֲנָשִׁים חוֹשְׁבִים שֶׁאֲפָשֵׁר לְרִאוֹת הַבְּדֵל בֵּין צְדִיק לְסֵתֵם אָדָם, וְכֵן בְּשָׂאֵר דְּבָרִים קְדוּשִׁים – עַל פְּנֵיו אוֹ עַל מְרִאֵהוּ שֶׁל הַדְּבָר; חוֹשְׁבִים שֶׁהַצְּדִיק נִרְאָה מִבְּחוּץ שׁוֹנֶה מְסֵתֵם אֲנָשִׁים, אֲבָל הָאֱמֶת הִיא שׁוֹנֶה לֹא כֵן, כִּי הַצְּדִיק נִרְאָה מִבְּחוּץ בְּדִיוֹק כְּמוֹ מִישֵׁהוּ אַחֵר, אֵין שׁוֹם הַבְּדֵל – "וְאִף עַל פִּי כֵן הוּא עֵנְנֵן אַחֵר לְגַמְרִי", כְּמוֹ שֶׁרַבְּנוֹ אָמַר: "שְׂאִישׁ הַפֶּשֶׁר – נִדְמָה שֶׁהוֹלֵךְ עִם פְּרָכְשׁוֹת וְדַקִּים (מַעֲסִים) כְּמוֹ שְׂאֵר בְּנֵי אָדָם, וְאִף עַל פִּי כֵן הוּא עֵנְנֵן אַחֵר לְגַמְרִי"; כֵּן גַּם עִם אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הִיא שׁוֹנֶה לְגַמְרֵי מִכָּל הָאֲרָצוֹת, יֵשׁ רְקִיעַ אַחֵר בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל כְּפִי שְׁמוּבָא בְּזוּהַר הַקְּדוּשׁ (וַיְקַהֵל, דף רט); אִנְחָנוּ אֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים לֹא יְכוּלִים לְרִאוֹת אֶת זֶה,

אבל מי שמאמין בקדושתה יכול לראות קצת הבדל בין ארץ ישראל לשאר הארצות (לקויטי מוהר"ן חלק ב, סימן קטז; שיחות הר"ן, סימן יד עין שם).

היה בדעתנו ללכת אל התנא רבי מאיר בעל הנס, חשבנו שטוב ללכת בפסח שני ביום ההלולא, למעשה היה שם פקק רציני, ישבנו ברכב זמן ארוך עד שהחלטנו שלא כדאי להתעכב ביום ששי בערב שבת כל כך הרבה זמן, נסענו לצפת.

צפת

נסענו עם שני רכבים. אני נסעתי עם חיים מאיר, וחמי והבנים שלי - עם רכב אחר, עם הבחור שמעון שמואל זאנוויל. הלכנו לטבל במקוה אריז"ל, ולאחר מכן הלכנו להתפלל אצל הצדיקים הקדושים; אצל האריז"ל ואצל הבית יוסף. כשהקדוש ברוך הוא עוזר ואפשר לזכות להתבודדות טובה - זה הרי כל כך טוב, היתה לי התבודדות טובה בשני המקומות הקדושים האלו, בכיתי את לבי היטב בשקט. בכל פעם שאני הולך לקברי צדיקים הלב שלי מתחיל להתגעגע כל כך, אני מתחיל לבכות להשם יתברך: "אני גם רוצה להיות יהודי". נכנסנו לתוך המערה של בעל הבאר מים חיים הקדוש זכותו יגן עלינו, גם למערה של הבת עין הקדוש זכותו יגן עלינו ועוד צדיקים קדושים. בתחית בהר טמון התנא הקדוש רבי פנחס בן יאיר, המנהג שם הוא שעושים הקפות מסביב לציון.

שבת קדש במירון

מנחה בערב שבת התפללתי אצל אבי שליט"א, ולקבלת שבת פלנו עלינו לציון, התפללנו ורקדנו "בר יוחאי", "אמר רבי עקיבא" בין קדיש וכגונא. אחרי התפלה אבי שליט"א הולך למרפסת הכהנים עד הסוף, משם יכולים לראות את ציונו של סבי ושם הוא אומר: "שבת שלום!" אבי שליט"א נדיר בכבוד אב ואם, לא ראיתי עוד אנשים שיהיו כל כך מיתדים בכבוד אב ואם כמו אבי שליט"א, מוהרא"ש אמר לי שזה משהו שלא רואים אצל אחרים.

בדרך כשירדנו מהתפלה בציון, היו שיחות יפות בין אבי שליט"א ומורה הצדק שלנו שליט"א. שוחחו על הלכות שונות, אחת מהשאלות של בחור הבר

מצנה, היות והוא כבר עבר על הפרשה מיום ראשון כפי שכתוב בהלכה (ארח חיים סימן רפה, סעיף ג): "מיום ראשון ואילך חשוב עם הצבור", אז הוא רוצה לדעת אם הוא צריך שוב לעבור על הפרשה עכשו ביום ששי כשהוא נעשה גדול; אבי שליט"א אמר שלא, הוא לא צריך לעבור שוב על הפרשה.

בשבת בבקר בקריאת התורה, כשבחור הבר מצנה עלה לתורה - ברכת: "ברוך שפטרני", סבי פוסק שיאמרו את הברכה בנוסח: "ברוך אתה מלך העולם שפטרני מענשו שלזה", ולא רק "ברוך שפטרני".

אכלו אתנו גם אנשי שלומנו. אבי שליט"א נותן אכל למי שרוצה, ההכנסת אורחים שם זה משהו יוצא דופן, מי שרוצה מגיע לאכל שם.

חמי שליט"א דבר בסעודת הבקר, הוא חזק שיזוהרו לא לדבר בשפה של הערב רב.

אנשים אומרים לי, שהם מתפללים איך אני יושב שעות ארוכות בסעודות בלי לעשות כלום; מה הם יודעים מה אני עושה? הרי יש לי את המתנה של רבנו, שאפשר לשבת בין אנשים, להתגעגע אל השם יתברך ולנענע בשפתים בלי שאפלו יראו. עם המתנה הזו אפשר להיות בכל מקום שהוא, מתענגים, יושבים בגן עדן, מרגישים את השם יתברך.

מוצאי שבת

במוצאי שבת אחרי הבדלה נכנסתי למטבח אצל אבי שליט"א בחצר עם כמה בחורים ואברכים מאנשי שלומנו להכין את האוכל לחתנה של רבי שמעון, עבדנו כמה שעות והכנו הכל. כל כך שמחתי שיכלתי לקלף ירקות למרק, ולהכין את כל המאכלים שמחלקים אצל אבי בחצר, לאלפי אנשים.

אנשים טועים, חושבים של"ג בעמר הוא זמן לבכות ולבקש; אמת, אפשר לפעל ישועות בל"ג בעמר, אבל העקר בל"ג בעמר זו השמחה, ההלולא, האכל, השתיה והרקודים.

יום ראשון בהר בחוקותי

היה לי תכנון ללכת למסר שעורים ביבנאל, צפת, בית שמש, ברכפלד

ואלעד, בערים שעוד לא הייתי. למעשה אני מבקש סליחה מכלם, לא רציתי לעזב את חמי שליט"א, חמי התארח אצלי; לכבוד את הורי והורי אשתי זה יותר חשוב אצלי ממה שרק יהיה.

חמי שליט"א נסע הביתה ביום ראשון, יש לו קבלה מאביו הרב מווייצען הרב יוסף משה זכרונו לברכה, שהיה תלמיד של הרב דושינסקי זכרונו לברכה - שלא לנסע בל"ג בעומר למרון. נסו לשכנע אותו שפיוס זה שונה, אבל חמי מאד חזק שלא לזוע ממהורים שלו.

הלכתי להתפלל שחרית בציון, בצד השני, אצל רבי אלעזר. אחרי שחרית נשאאתי ללמד שם זוהר, למדתי תקון ע' עם פמה חברים ועשיתי סיום על תקונים. כמו כן למדתי את השעורים שלי, מקרא, משנה וגמרא. ירדתי ללוות את חמי הביתה.

ל"ג בעומר

ביום שני בלילה התפללתי ערבית אצל אבי שליט"א. אחרי ערבית הדליקו את המדורה, היו רקודים כל כך שמחים. רנדתי עם התבודדות, השחתי היטב את לבי בשעת הרקודים אל השם יתברך. הרגשתי שמחה חזקה, מי שלא היה בל"ג בעומר במירון - לא יבין מה מרגישים שם, נהיה אור גדול בלב ושמח מאד.

היה לי קצת חלישות הדעת מאותם בחורים ואברכים ספורים שאין להם שכל, הם עומדים סביבי ונדחפים סביבי אצל אבי שליט"א; מילא אצלנו בבית הפנסת, בד' אמות שלנו - זה דבר אחד, אבל כשאני הולך לאבא שלי - מפריע לי שלא יודעים איך להתנהג אצל השני.

אחר כך נטלו ידים לסעודה ואחרי הסעודה עליתי עם אבי שליט"א לציון. השנה הסדרנים סדרו שיוכלו לעבר בשורה, עברתי בשורה. כל הדרך הודיתי להשם יתברך שאנחנו יודעים מהצדיקים הקדושים, שאנו יכולים לזכות לשיכות אתם.

לאחר מכן רנדתי בחצר. את ההרגשה שמרגישים שם - אי אפשר לתאר. זה כל אחד בפום מה דמסער בלבה, כפי שרבנו ז"ל אומר בשיחה הראשונה

בשיחות הר"ן. דוד המלך אומר (תהלים קלה, ה): "כי אני ידעתי כי גדול ה', וְאֲדוֹנֵינוּ מִכָּל אֱלֹקִים", שואל רבנו, מהו 'כי אני ידעתי'? אפשר לומר, כי גדול ה', למה מדגישים 'כי אני ידעתי'? אומר רבנו: "כי גדלת הבורא יתברך אי אפשר לומר לחברו, ואפילו לעצמו אי אפשר לספר מיום ליום, לפי מה שמזריח לו ומתנוצץ לו באותו היום, אינו יכול לספר לעצמו ליום שני - הזריחה וההתנוצצות של גדלתו יתברך שהיה לו אתמול". אי אפשר להסביר לשני איך מרגישים את השם יתברך, ולא רק לשני אי אפשר להסביר את זה, אלא אפילו לעצמו אי אפשר לספר ולזכר איך הרגיש אתמול את השם יתברך. לכן אומר דוד המלך: "כי אני ידעתי כי גדול ה', אני ידעתי דיקא", אני לעצמי יודע שהקדוש ברוך הוא גדול, הוא מנהיג את העולם והוא מקשיב לי כשאני מדבר אליו, רבנו מביא שם מה שכתוב בזוהר (פרשת ויקרא, קג): על הפסוק (משלי לא, כג): "נודע בשערים בעלה' - כל חד, לפום מה דמשער בלבה", לכל אחד יש את האופן שלו איך שהוא מרגיש את הקדוש ברוך הוא בלב שלו.

אצלי בל"ג בעמר אני מצפה לרקוד ולשיר; אני שמח, אני מודה להשם יתברך שיש לנו צדיקים שמסרו את נפשם עבורנו שלא נאבד, שנוכל לתקן הכל, שיש לנו צדיקים שאומרים לנו מה קורה בשמים, מה חשוב בשמים, מה עם המצוות שאנחנו עושים, איך נעשה אור בכל העולמות כשאנחנו לומדים ומתפללים.

עשיתי קצת הכנסת אורחים אצלי, הכנסתי כמה אורחים שלא היה להם איפה לישן. ברוך השם הילדים שלי נתנו את המטות שלהם, הם ישנו על איזה חתיכת מזרן על הרצפה עבור יהודים אחרים. אבי שליט"א חנף אותי כף, הוא הכניס אורחים בכל שבת, והייתי צריך לתת את המטה שלי, ישנתי על הספה, כף גדלנו, עם הכנסת אורחים.

בל"ג בעמר בבקר למדנו בחצר של האכסניה שלי - תקונים, ביחד עם חברים תלמידי היכל הקדש, בערל מבלומינגראוו, ישראל יוסף המלמד בקריה ומנחם שטיינבערג, גם כמה חברים מארץ ישראל. התחלנו מההקדמה השנייה, עד תקון טו. למדנו תקון יד, שם רבי שמעון אומר בפרוש שתשובה מועילה

להכל, אפלו על החטאים שכתוב בזוהר נח וניחי שלא מועילה תשובה, כתוב בפרוש ש: "ושב ורפא לו".

חלאקה

הלכתי לדירה של אבא שלי עם הילדים שלי ועשינו חלאקה, אבא שלי גזר את השערות ואמר את הא' ב' ושם את הדבש וכו'.

פגשתי את ר' גמליאל רבינאוויטש שליט"א, הוא הגיע אל אבי שליט"א, נתתי לו שלום. הוא ראה שמישוהו מצלם, אז הוא אמר: "למעלה בשמים גם מצלמים תמונות, אבל שם מצלמים דברים שלא רוצים לצלם כאן".

רציתי לעלות עוד פעם בל"ג בעומר לציון, למעשה קשרתי את עצמי אצלי בחצר.

יבנאל

ביום רביעי לפנות בקר התפללתי ותיקין, ארזנו את המזודות ויצאנו ליבנאל. סדרו יפה מאד את הפניסה לציון, אפשר כבר לגשת הרכב עד לציון. פגשתי את מי שמתעסק בשפוץ של הציון, חזקתי אותו שלא יפחד מאף אחד.

אמרתי שם את התקון הכללי והתבודדתי שם. התפללתי עבורך ועבור כל התלמידים, התפללתי הרבה על הילדים שלנו, הבנות והבנים.

היתה לי תכנית להיות עם אשתי יום יומים ביבנאל, רציתי להשאיר שם ללינת לילה, אבל העננינים התנהלו אחרת.

הגעתי בבקר פשהילדים הולכים לתלמוד תורה, הרמקול נדלק שם ושר את המלים של מוהרא"ש: "גם אני רוצה להיות צדיק", בנגון ששרים בעולם "אדיר אים ונורא", הנגון של באבוב. מוהרא"ש חבר את המלים על הנגון הזה, מוהרא"ש היה מכנה את השיר הזה: "נגון יום המיתה". בבית הגבוה שרים: "גם אני רוצה להיות צדיק, גם אני רוצה להיות צדיק"; אוי, הלב נמס כששרים את זה, פשרק נזפרים בקול של מוהרא"ש. היה כל כך יפה לשמע בבקר שהילדים מתחילים את היום עם השיר: "גם אני רוצה להיות צדיק". אשרינו שיש לנו צדיק שמעיר אותנו ומראה לנו שגם אנחנו נתגעגע לזה.

משם נסעתי לירושלים, מאד רציתי לנסע בדרך הבקעה. אני מחבב לנסע בדרך הזו, רואים שם את ההרים של מדבר יהודה, זו דרך רגועה. אבל אשתי בקשה ממני לא לנסע בדרך זו, היות שהמצב לא רגוע בין הערבים. בודאי עשיתי את רצונה ונסענו בדרך אחרת, מכביש שש. היו פקקים, הגענו לירושלים בשעה אחת עשרה וחצי.

בית פיגא ירושלים

הלכתי לבקר בבית החנוף לבנות שלנו. הילדות כל כך מאשרות, הן אפלו לא יודעות מה יש להן, מקום שחיים ולומדים בטבעיות, בלי להכנס ללחץ שצריכים להיות כמו הבת הזאת והזאת, ושצריכים להתלבש כמו בת זאת וזאת, וכן הלאה; כל הבנות חיות ולומדות כמו שטוב להן, לפי הדרך שלהן.

בנתיים בית החנוף נמצא בבית משפחת פערל שיחי, בקשתי מהמנהל יצחק גרו יאיר שיחפש מקום אחר לבית חנוף, אני כבר רוצה מקום ראוי. כמו כן דברתי עם המנהל גרו יאיר, שאני רוצה לעשות תלמוד תורה ובית חנוף בכל הימים, לא להשאיר את הילדים הפקר. ספרתי לו איך הולך אצלנו באמריקה, לנו יש למודים בכל ימות השנה, חוץ מערב ראש השנה, בערב יום הכפורים, בערב סכות, פורים ושושן פורים, בערב פסח, בדיקת חמץ וט' באב; אפלו בערב ט' באב יש תלמוד תורה עד חצות, וכך גם אצל הבנות אני רוצה לעשות למודים ביום ששי אצל הבנות הצעירות, אני לא רוצה שהילדים יסתובבו חפשי כל כך הרבה ימים בשנה.

תלמוד תורה ירושלים

הייתי בתלמוד תורה, הגעתי אחרי ארוחת הצהרים. ברכת ברכת המזון עם הילדים, הראיתי להם לפתח את הידים בברכה הראשונה, של הון, במלים "פותח את ידיך". מוהרא"ש עשה כך, הוא לקח את המנהג מיהודי עדות המזרח.

שרתי אתם את ברכת המזון ואחרי האוכל הודינו להשם יתברך על הלקח ועל החומוס. אמרתי למלמדים שגם יתנו לילדים לשנות, אי אפשר לתת רק אוכל, צריכים גם לשנות כשאוכלים.

ספרתי להם ספורי אמונה יפים. הספור של דוד וגלית, שדוד המלך לא פחד מהקלפה גלית שרצה לעקר את האמונה, כפי שרבונו אומר (לקיטוי מוהר"ן חלק ב', סימן ד) שגלית רצה לעקר את האמונה.

דף גמרא בירושלים

הלכתי להתפלל מנחה עם אנשי שלומנו בבית מדרשינו. אני מרגיש מאד נעים בבית מדרשינו, זה מקום טהור מאד ומקום שמח. מסרתי שעור בדף הגמרא, אני כל כך רוצה להכניס את זה באנשי שלומנו, שהמקום שלנו לא יהיה מקום רקני. לצערנו יש מקומות שמכנים בשם 'ברסלב', נותנים פאלו חזוק, אבל אם זה בלי תורה ובלי תפלה - זה בלון אויר שמתפוצץ ולא נשאר כלום, לכן כשאני מגיע בין אנשי שלומנו אני משתדל למסר שעור בדף הגמרא, לתת להם טעם איך אפשר ללמד גמרא, ולהרגיש טעם אפילו שלא מבינים בדיוק.

אחרי השעור חלקתי לבחורים וגם לאברכים 'ספר תקוני זוהר', לכל אלו שלומדים סדר דרך הלמוד. איציק הגה אצלי במירון, הוא שאל אותי למה ראש הישיבה מחלק רק בחוץ לארץ לבחורים תקוני זוהר, אנהנו אנשי ארץ ישראל גם צריכים דחיפה וחזוק ללמוד זוהר. אכן כך עשיתי, נתתי להם מתנה וכתבתי לכלם כמה מלים, את השם ועוד.

ישיבה קטנה ירושלים

הלכתי לבקר בישיבה קטנה שלנו. דברתי כמה מלים לבחורים, יש להם מגיד שעור טוב, משה שמואל. דברתי אתו איך להתנהג עם הבחורים, ואיך לחזק את האברכים לבוא לשעור הגמרא.

משם הלכתי לאכסניה, אברהם הכין לי דירה לשעות הספורות האלו, שמתי לב שהשעה כבר חמש, כבר עברו שתיים עשרה שעות מאז שקמנו בחמש בבקר, ועוד לא אכלתי כלום. אכלתי עוגה וקבלתי אברכים עם המשפחות שלהם, עד ערבית.

ערבית

השעה התאחרה. חזרתי לבית הפנסת להתפלל ערבית. אחרי ערבית דברנו קצת חזוק, השעורים בירושלים הם שונים לגמרי, כדאי שתשמע את זה. רבונו

אומר, הדבורים תלויים לפי השומעים, ואם מגיעים הרבה אנשים צמאים יש דבורים יותר טובים.

כך גם הילדים מהתלמוד תורה שלנו בירושלים עשו סיומים. הילד היקר משה בריל סיים חצי ש"ס, 'מסכת קדושין'. הילד היקר משה רוטמן סיים 'מסכת יבמות'. הילד היקר מרדכי יצחק פערל סיים 'מסכת יומא'. הילד היקר שלמה לוינזון סיים 'מסכת ערובין'. עוד ילדים עשו שם סיומים, הילד היקר שמעון יאקאבאוויטש סיים 'מסכת פסחים', ובני הבחור שמעון סיים ש"ס בפעם השנייה.

דברנו לשמור על כבוד האשה, למה שיהיה כך שפאשר האשה מבקשת "קח אותי ברכב", "תסיע אותי לפה", "תסיע אותי לשם" - כל כך מתעצבנים, אין כח, חושבים, או שאפילו אומרים: "מה אני נהג מונית?" "אני המשרת שלך?" וכשחבר מבקש טובה, מסייעים אותו לפה ולשם, עושים ועובדים; אתה הרי אבן, או בכלל שוטה, זאת הרי אשתך !!!

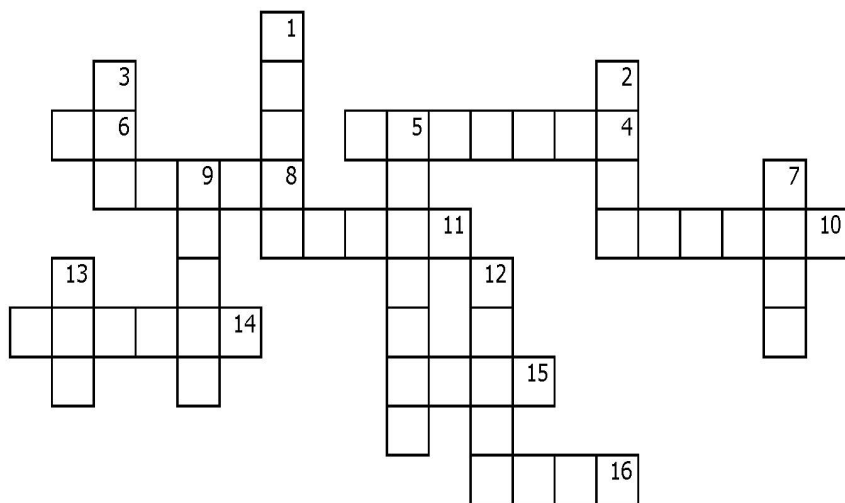
למה כשרואים שהשכנה נסחבת במדרגות עם עגלה, רצים לעזר, חושבים מיד על מה שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (סוטה כא): מיהו חסיד שוטה? מי שרואה אשה שטובעת ולא הולך לעזר, וכשהאשה מבקשת: "תעלה לי את העגלה עם הילדים", או "תעזר לי לרדת במדרגות", מתרגזים, בורחים; מה אתה, אתה הרי אדם רע, זאת הרי אשתך !

יש לי עוד הרבה לכתב לך מהנסיעה, אבל אין לי הרבה זמן. עכשו מתקיימת ברית בישיבה, אני כבר צריך לקצר, עוד אכתב לך. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

..

האם למדת היטב את העצתו אמונה של פרשת בהר בחוקתי?

מאונך	מאוזן
1. ילדים _ באים על ידי שמבקשים הרבה מהשם יתברך	4. מי שמודה להשם יתברך, מרגיש הטעם המתוק של _
2. בשבת זה יפה _ לא מסרקות	6. אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בבית הכל _ יותר
3. חזק הוא מי _ עוד פעם	8. _ באים מהקדוש ברוך הוא
5. תלמד בכל יום את _ , כך תזכה לכל טוב	10. תבקש מהשם יתברך באידיש,
7. מה שאתה צריך, _ מהשם יתברך	11. בשפה שלך, את כל _ שלך
9. הורים שמבקשים כל יום על הילדים יראו _ מאירים	11. תאמר בכל יום _ ותשפוך את הלב שלך
12. בלי הקדוש ברוך הוא כל _ קשה ומפרכת	14. אם _ על העינים, זוכים לכל טוב, ברוחניות ובגשמיות
13. אן דעם אייבערשטן איז יעדע ביטער שווער _____	15. אם מתנהגים יפה ומדברים יפה, השני גם מקבל _
	16. _ חזקה יותר מהטבע, זה יכול לשנות הכל